

Ο Οινέας παντρεύτηκε την Αλθαία (σημαίνει αναζωογονημένη), κόρη του βασιλιά του Πλευρώνα της Αιτωλίας, Θέστιου, μια από τις αδελφές της όμορφης Λήδας. Απέκτησαν γιο τον Μελέαγρο, αν και κατά άλλη εκδοχή ο ήρωας ήταν γιος του Άρη. Η Αλθαία γνώριζε πως, στις επτά νύχτες μετά τη γέννηση του παιδιού, θα έρχονταν οι Μοίρες να το μοιράνουν. Ξενύχτησε κρυμμένη ν' ακούσει τι θα πουν. Η πρώτη είπε ότι το παιδί θα γίνει ωραίο, η δεύτερη, αντρειωμένο. Η τρίτη όμως είχε τις κακές και κοίταξε ένα κομμάτι ξύλο που καιγόταν στην εστία: «Το παιδί θα πεθάνει μόλις το ξύλο αυτό καεί ολόκληρο», είπε. Έφυγαν. Τρελή από αγωνία, η Αλθαία όρμησε στην εστία, πήρε το ξύλο που καιγόταν ακόμα, το έσβησε και το έκρυψε σε μυστικό σημείο. Η κατάρα της Μοίρας είχε μετατραπεί σε ευχή για αιώνια ζωή καθώς το ξύλο δεν είχε αποκαεί.

Πέρασαν χρόνια, ο Μελέαγρος μεγάλωσε κι έγινε όμορφο κι ατρόμητο παλικάρι, ο Οινέας γέρασε. Κάποια χρονιά, βαρέθηκε να οργανώσει όλη αυτή την πλούσια θυσία στην Άρτεμη. Κι όταν πέρασε ο καιρός και η θεά βεβαιώθηκε ότι δεν επρόκειτο να γευτεί την προσφορά των θνητών, θύμωσε. Η τιμωρία της ήταν φοβερή:

Ένας φοβερός και τρομερός κάπρος (αγριογούρουνο) εμφανίστηκε στην περιοχή κι άρχισε να ρημάζει τα πάντα. Ήταν ο Καλυδώνιος Κάπρος, όπως έμεινε να ονομάζεται, γιος της φοβερής γουρούνας Φαίας κι εγγονός του Τυφώνα και της Έχιδνας. Ο Μελέαγρος έστειλε κήρυκες σε όλη την Ελλάδα και κάλεσε τους συγχρόνους του ήρωες να μαζευτούν στην Καλυδώνα όπου οργάνωνε το κυνήγι του Καλυδώνιου Κάπρου. Κατέφθασαν πολλοί, 33 μαζί με τον Μελέαγρο. Κι ανάμεσά τους, οι αδελφοί της μάνας του και θείοι του από τη γειτονική Πλευρώνα, ο Θησέας, οι Διόσκουροι, η Αταλάντη. Η παρουσία της δημιούργησε τριβές καθώς δεν ήταν λίγοι εκείνοι που δήλωσαν ότι δεν έχουν σκοπό να ανταγωνιστούν μια γυναίκα. Ψιλοερωτευμένος μαζί της, ο Μελέαγρος τους έπεισε να την δεχτούν.

Με το που ξεκίνησε το κυνήγι, ο κάπρος σκότωσε δυο από τους ήρωες που θέλησαν ν' αναμετρηθούν μαζί του. Το τραγούδι του Μελέαγρου εξιστορεί τις διάφορες φάσεις της όλης περιπέτειας. Όσπου ο κάπρος πληγώθηκε: Από ένα θείο του Μελέαγρου κατά τη μια εκδοχή, από την Αταλάντη κατά την άλλη.

Και στις δυο περιπτώσεις, ο ίδιος ο Μελέαγρος τον αποτελείωσε.

Ο θάνατος του ήρωα

Σύμφωνα με την εκδοχή που θέλει την Αταλάντη να πληγώνει τον κάπρο, ο Μελέαγρος ήταν βαθιά ερωτευμένος με την ηρωίδα. Εκείνη δεν ήθελε να τον παντρευτεί, ενώ αντίθετοι σε μια τέτοια εξέλιξη ήταν και οι γονείς του. Στην απελπισμένη προσπάθειά του να δαλεάσει την Αταλάντη, της χάρισε τη δωρά του κάπρου, σημάδι αναγνώρισης ότι σ' εκείνη ανήκε η νίκη. Η ενέργειά του όμως αυτή έκανε να φουντώσουν πάλι οι διαμαρτυρίες μερικών από τους ήρωες εναντίον της συμμετοχής μιας γυναίκας στην όλη περιπέτεια. Το θεώρησαν προσβολή. Ένας από τους θείους του Μελέαγρου της άρπαξε τη δωρά. Ο ήρωας θύμωσε και τον σκότωσε. Η μητέρα του Μελέαγρου, Αλθαία, εξαγριώθηκε με τον γιο της και τον καταράστηκε, ενώ από την γειτονική Πλευρώνα, πατρίδα των αδελφών της, ξεκίνησε εκστρατεία των κατοίκων της εναντίον της Καλυδώνας.

Στην Ιλιάδα, έχει περιληφθεί η ιστορία αυτή που δεν είναι παρά μια αρχαία υπόθεση, την οποία δανείστηκε ο Όμηρος για να στήσει το δικό του έπος, την Ιλιάδα, με βάση την οργή του Αχιλλέα. Οι Κουρήτες της Αιτωλίας εκστράτευσαν εναντίον της Καλυδώνας, της πόλης του Μελέαγρου. Ο ήρωας θύμωσε, επειδή η μητέρα του τον καταράστηκε εξαιτίας του ότι σκότωσε τον αδερφό της, και δεν ήθελε να πάει στη μάχη. Μάταια τον παρακαλούσαν όλοι να αναθεωρήσει την απόφασή του και υπόσχονταν δώρα. Κάποια στιγμή, όμως, τα πράγματα έγιναν πολύ άσχημα για την ίδια την Καλυδώνα, που κινδύνευσε να κυριευτεί. Η Κλεοπάτρα, σύζυγος του ήρωα, έπεσε στα πόδια του και τον παρακάλεσε να βοηθήσει. Ο Μελέαγρος ζώστηκε τα όπλα του, βγήκε στη μάχη και νίκησε τους εισβολείς.

Υπάρχει όμως και συνέχεια: Η Αλθαία δεν περιορίστηκε στην κατάρα. Θυμήθηκε εκείνο το κρυμμένο μισοκαμένο ξύλο που συνδεόταν με τη ζωή του Μελέαγρου. Θυμωμένη πάντα με τον γιο της, πήγε, το πήρε, το άναψε και το άφησε να καεί ως το τέλος. Φυσικά, ο Μελέαγρος πέθανε. Βλέποντας το πτώμα του γιου της, η Αλθαία αναλογίστηκε τι έκανε κι αυτοκτόνησε.

Στην εκδοχή που θέλει τον κάπρο να πλήγωσε ο θείος του Μελέαγρου υπάρχει επέμβαση της Άρτεμης. Ναι μεν ο Μελέαγρος σκότωσε τον κάπρο της, πλην όμως ικανοποίηση γι' αυτήν δεν υπήρξε. Έτσι, έβαλε τον θείο του ήρωα να απαιτήσει τη δωρά του κάπρου από τον

Μελέαγρο, θεωρώντας τον εαυτό του βασικό συντελεστή της έκβασης του κυνηγιού. Φυσικά, ο Μελέαγρος αρνήθηκε, τσακώθηκαν κι ο ήρωας σκότωσε τον θείο με αποτέλεσμα την γνωστή εξέλιξη: Ο Μελέαγρος πέθανε, όταν το ξύλο μετατράπηκε σε αποκαΐδια. Σε μια άλλη παραλλαγή, τον Μελέαγρο σκότωσε στη μάχη ο θεός Απόλλωνας.

(τελευταία επεξεργασία, 26 Δεκεμβρίου 2020)